

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Усцг 652/06
14.05.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ради поништаја решења Генералштаба војске Србије и Црне Горе – Кабинет начелника Уп. II бр. 72-2 од 10.02.2005. године, у предмету понављања поступка – пријема у професионалну војну службу, у нејавној седници већа одржаној дана 14.05.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Генералштаба војске Србије и Црне Горе – Кабинет начелника – Уп. II бр. 72-2 од 10.02.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу првом диспозитива у поновљеном поступку поништава се наредба Начелника Генералштаба ВЈ. број 19-231 од 29.08.2000. године у делу који се односи на пријем тужиоца у професионалну војну службу и унапређење у чин водника. Ставом другим диспозитива решења одбија се молба тужиоца за пријем у професионалну војну службу у својству професионалног подофицира.

Тужилац тужбом, коју је поднео Суду Србије и Црне Горе, оспорава решење туженог органа због повреде правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилно примењеног закона. У тужби наводи да је приликом подношења пријаве на конкурс за пријем у професионалну војну службу поднео диплому о стручној оспособљености машинске струке – занимање аутомеханичар, али да није навео да је завршио средњу стручну спрему, при чему је као доказ поднео дипломе за аутомеханичара и завршена три разреда школе. У вези са тим истиче да је приложио диплому "ББ" и да је дужност органа приликом пријема у службу била да провери да ли приложена диплома представља доказ о стицању средње стручне спреме. Сматра да ови докази и чињенице на које се орган позвао у оспореном решењу не представљају нове чињенице и доказе, због чега нису били испуњени услови из члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку за понављање поступка, јер се ради о чињеницама и доказима који су и раније могли бити доступни надлежним органима. Са тих разлога истиче да није било услова за доношење решења о престанку службе из разлога што нема средњу спрему, те да у складу са одредбом члана 21. Закона о Војсци Југославије он има одговарајућу стручну спрему за извршење задатака у службу у којој је примљен. Предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

Врховни суд Србије је дана 21.12.2006. године преузео нерешене предмете Суда Србије и Црне Горе који се односе на управне спорове покренуте пред тим судом, међу којима и предмет Ус.336/05.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, оцене навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац примљен у професионалну војну службу и унапређен у чин пешадијског водника, а на основу документације коју је приложио уз молбу за пријем, међу којом је приложио и фотокопију дипломе "ББ" о стручној оспособљености за машинску струку – занимање аутомеханичар. На предлог команде Подгоричког корпуса тужени орган је накнадно донео закључак о понављању поступка пријема тужиоца у професионалну војну службу у којем је прибавио мишљење Министарства просвете и спорта Републике Србије – Одељење за инспекцијски надзор од 08.12.2004. године, према коме диплома "ББ" о стручној оспособљености тужиоца није јавна школска исправа којом се доказује стечено образовање или степен стручне спреме, због чега наведена диплома представља доказ да је тужилац похађао одређени курс којим је оспособљен за обављање одређених послова ваншколским прописима и да наведени универзитет није средња школа па писмена која издаје немају карактер јавних школских исправа. На основу наведеног обавештења Министарства просвете и спорта Републике Србије, које је тужени орган сматрао новим доказом који би у вези са већ изведеним употребљеним доказима довео до другачијег решења да је био изнет и употребљен у поступку пријема тужиоца у професионалну војну службу у својству професионалног подофицира, поновио поступак пријема тужиоца у службу, налазећи да се ради о новом доказу у смислу члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку. Стога је тужени орган на основу наведеног обавештења Министарства просвете и спорта Републике Србије нашао да тужилац у време пријема у службу није имао прописану стручну спрему у смислу члана 21. став 1. тачка 2. Закона о војсци Југославије која одговара војно евиденционој специјалности одређеној за формацијско место на које је постављен, као и имајући виду одредбе члана 6. став 2. Правилника о пријему у професионалну војну службу. Са тих разлога је тужени орган поништио наредбу којом је тужилац примљен у професионалну војну службу и одбио његову молбу за пријем.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што је одредбом члана 239. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку прописано да ће се поступак окончан решењем које је коначно у управном поступку поновити ако се сазна за нове чињенице, или се нађе или стекне могућност да се употребе нови докази који би сами, или у вези са већ изведеним и употребљеним доказима, могли довести до другачијег решења да су те чињенице, односно докази били изнесени и употребљени у ранијем поступку. То значи да се поступак може поновити на основу доказа који је постојао, али раније није био употребљен, те да се ради о доказу који би могао да доведе до другачијег решења управне ствари. Стога се обавештење Министарства просвете и спорта Републике Србије у вези оцене дипломе "ББ" не може сматрати доказом на основу којег се може поновити поступак пријема тужиоца у службу, јер се ради о накнадно прибављеном доказу, који није постојао у време пријема тужиоца у служби, а који је орган могао прибавити. Према томе, по налажењу суда у овом случају нису били испуњени услови за понављање поступка применом члана 239. став 1. тачка 1. у вези члана 240. став 1. Закона о опште управном поступку, те за поништај наредбе о пријему тужиоца у служби и одбијању његове молбе за пријем у службу у поновљеном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца па је, на основу члана 41. став 2. у вези чл. 38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени везан правним схватањем суда у смислу чл. 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 14.05.2008. године, УСЦГ. 652/06

Записничар Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС